

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

КОРОТКІ ВІСТКИ

❖ Як відомо, до складу ветеранської організації СумДУ входять 23 учасники бойових дій. З нагоди Дня Перемоги ректоратом прийняте рішення відвідати кожного з них удома. Університетівці привітали наших славних ратоборців зі святом, поцікавляться їх здоров'ям та побутом, вирішили питання надання можливої допомоги, а також вручили кожному ветеранові святкові подарунки.

❖ З нагоди Дня Перемоги в університетській бібліотеці розгорнуто виставку літератури «Правда про війну». Тут підібрані цікаві – особливо останніх років – видання, книги та газетно-журнальні публікації.

❖ Під час зустрічі губернатора області Володимира Щербаня зі студентською молоддю увага була, зокрема, зацентрована на практиці самоврядування в СумДУ. Підкреслювалось, що це дуже цінний досвід організаторської роботи, який заслуговує на вивчення і розповсюдження в інших вищих навчальних закладах Сумщини.

❖ На черговому засіданні ректорату піднімалося питання про виконання наказу щодо заборони в університеті тютюнопаління. На сьогоднішній день цю роботу визнано незадовільною. Для її поліпшення розробляються більш дійові заходи.

❖ Вийшов друком черговий номер «Вісника СумДУ». Цього разу – серія філологічних наук. До нього ввійшли наукові розвідки вчених із Києва, Харкова та Сум, присвячені малодослідженим філологічним проблемам. У розділі «Літературознавство» розглядаються питання жанрології і такого актуального літературного явища, як символізм. У розділі «Мовознавство» – проблеми сучасної української та російської мов, питання перекладу на поширені європейські мови та інші.

❖ Традиційно в квітні розпочався другий тур Всеукраїнської студентської олімпіади. На базі Сумського держуніверситету одночасно пройшли три предметні олімпіади: з економіки природокористування та дві медичного профілю – шкірні та венеричні хвороби; патологічна фізіологія. Для учасників двох останніх силами студентів медфаку проведено вечір відпочинку з дискотекою та концертом. Підсумки цих змагань – в наступних випусках газети.

❖ Розпочався факультетський період: 26 квітня проведено день інженерного факультету, а 27 – медичного.

❖ Згідно з висновками газети «Санді Таймс», екс-бітл Пол Макартні став не лише найбагатшим музикантом, а й першим в історії естрадним виконавцем, статок якого наблизився до мільярда фунтів стерлінгів.

Шановні ветерани Сумського державного університету – учасники бойових дій та учасники Великої Вітчизняної війни!

56 років сплигло в часі після того, як відгриміли салюти Великої Перемоги, в яку кожен із вас зробив особистий вагомий внесок. Історія ніколи не забуде, що саме ви і ваші бойові товариші та побратими врятували нашу землю і землю всієї Європи від нацистської темряви. Що б не траплялося далі в історії людства, які б значні події в ній не відбувалися, ваша Перемога лишиться неповторною.

Вітаємо вас, дорогі наші ветерани, з річницею всенародного свята Перемоги! Зичимо здоров'я, щастя, благополуччя, позитивного вирішення всіх проблем, з якими вам доводиться зустрічатися в непростому сьогодні, привітних усмішок долі й онуків!

Ректорат та профспілковий комітет СумДУ.

9 травня
День
ПЕРЕМОГИ

ЯКЕ ОБЛИЧЧЯ У ВІЙНИ?

Відомий вислів, який стверджує, що «у війни обличчя не жіноче», виявився безпідставним під час Великої Вітчизняної війни. Загальний спротив багатонаціонального радянського народу окупантам створив небачені ще в історії умови для масової участі у воєнних діях саме жінок – різного віку, особливо ж молодих. У більшості своїй дівчата вступали до лав діючої армії добровільно, за велінням серця, проявляючи свій щирий патріотизм. Воювали радянські жінки на всіх фронтах і в усіх видах збройних сил: і в авіації, і в сухопутних та протиповітряних частинах, на флоті. Так, в авіаційних об'єднаннях, де воював і автор цих рядків, досить значною частиною особового складу були зовсім ще юні дівчатка – вони щодня проявляли справжній, хоча й не дуже помітний стороннім героїзм: готували літаки до бойових вильотів (зв'язківці, укладниці парашутів, зброярі тощо). Окрім того були створені жіночі полки нічних легкомоторних бомбардувальників, серед командирів

яких були й Герої Радянського Союзу Валентина Гризодубова, Марина Раскова. А в складі екіпажу важкого бомбардувальника боровся з ворогом сестри Осипенко, які прославили себе під час знаменитого перельоту з Москви на Далекий Схід.

Отже, як бачимо, жінки в роки тієї війни були не лише медичними працівниками, як ведеться за давньою традицією, а й льотчицями, танкістами, артилеристами, снайперами... Вони показували чудеса героїзму, не відстаючи в цьому від своїх батьків, чоловіків та братів. Повдиг О.Матросова повторило декілька жінок, а наша Катерина Зеленко, як відомо, здійснила на літаку-розвіднику (не на винищувачі) перший і єдиний в історії повітряних боїв таран.

Багато дівчат ішли в партизани, створювали підпільні організації у ворожому тилу. В Україні це – широковідомі «Молода гвардія» та «Партизанська іскра», а також сумська підпільна організація «Прапор» на чолі з Дмитром Косаренком. За мужність та героїзм, виявлені в партизанському та підпільному русі, троє дівчат були удостоєні звання Героїв Радянського Союзу. Серед них і Олена Убийвовк, організатор підпільної групи в Полтаві. Перед розстрілом вона встигла написати листа своїм рідним: «Сьогодні чи завтра, не знаю коли, мене розстріляють за те, що не йду проти власної совісті... Та не боюсь померти, і помру спокійно. Я твердо знаю, що вийти звідси не зможу. Повірте, пишу не з опалу, а цілком спокійно. Обнімаю усіх вас востаннє і міцно-міцно цілую. Я не самотня і бачу довкіл себе багато турботи й любові».

Загальновідомий подвиг і юної партизанки Зої Космодем'янської. Героєм Радянського Союзу став також її брат Сергій. Можна продовжувати й продовжувати називати славні імена жінок, які не пошкодували задля перемоги над ворогом навіть життя.

В нашій ветеранській організації на обліку було 10 славних учасниць бойових дій: Олена Савченко (зенітниця), Людмила Смаглій (зв'язківець, пройшла з боями від Сталінграда до Кенігсбергу), Єфросинія Овсюк (розвідниця), Марія Стронська (воювала в складі авіадивізії), Олена Безкосна (воювала на Чорноморському флоті), Олександра Цопа (розвідниця, підпільниця), Єлизавета Малоштан (командир санітарного взводу), Лідія Оттач (рядова). Троє з них (Смаглій, Савченко, Овсюк) уже пішли з цього життя.

Напередодні 56-ї річниці Перемоги, ми, чоловіки-фронтовики, сердечно вітаємо й поздоровляємо зі славним святом як наших фронтовичок, так і тих жінок, які наближали перемогу над ворогом героїчною працею в тилу (таких у нас – 29). Взагалі ж у колишньому Радянському Союзі їх нараховувались мільйони. Це їхні руки готували для фронту зброю й бойову техніку, шили обмундирування, вирощували хліб, обслуговували транспорт тощо.

Отже, участь жінок у Великій Вітчизняній війні була багатогранною. Без них, можемо це сміливо сказати, не було б тієї перемоги, чергову річницю якої ми тепер відзначаємо.

Валентин ЄВДОКИМОВ,
полковник у відставці, доцент,
голова ради ветеранів СумДУ.

«ДУША, МОВ СКРИПКА ПІД СМИЧКОМ»

Питанням впровадження української мови в Сумському державному університеті увага приділяється постійно: більша чи менша, прискіплива чи для годиться – однак приділяється. Цьому важливому й немало значущому питанню було присвячене також засідання Вченої ради. З доповіддю на ній виступила проректор із навчально-виховної роботи Людмила Левченко.

Із доповіді на Вченій раді

Під час підготовки питання на засідання Вченої ради була сформована група викладачів, переважно з гуманітарного факультету, за що їм велике спасибі, представники якої з'ясували питання мовної політики. Всього опитано 437 студентів 1-2 курсів. Як з'ясувалося, російською мовою навчалось 132 з них (31%), українською – 305 (69%). Отже, висновок напрашується сам – у загальноосвітніх школах викладання ведеться українською мовою і вона там є дійсно державна. Тож університет зробив, вважаю, позитивний крок, увівши викладання українською на першому курсі з винищення навчального року.

Однак анкетування та аналіз стану справ свідчать, що не все тут гаразд. Так, за даними навчального відділу, на 1 курсі російською навчаються на таких спеціальностях, як екологія, інформаційні технології, економіка та на медичному факультеті.

На інших факультетах ситуація з навчанням українською мовою така:

гуманітарний: читаються лекції – 80%, ведуться практичні заняття – 70%;

інженерний: лекції – 75%, практичні заняття – 25%.

Анкетування викладачів, які працюють на економічному факультеті, засвідчує, що більшість веде заняття російською мовою, частково – російською та українською. Це вони обґрунтовують бажанням студентів, їх вибором, відсутністю спеціальної літератури, складністю використання термінологічної лексики, а ще тим, що в деякого відсутня повсякденна мовна практика, процес мислення з дитячих літ відбувається російською. Саме цим і затрудняється перехід на активне послугоування українською мовою в професійній сфері. По всіх інших факультетах ситуація подібна. Наголосити ж слід на тому, що більшість викладачів і переважна більшість студентів хотіли б, аби викладання в нашому університеті велося єдиною мовою – українською.

Ми розуміємо, що на сьогодні ще немало об'єктивних причин, які перешкоджають впровадженню української мови в загальноуніверситетський навчальний процес. Головні з них: незабезпеченість українськомовними підручниками та науково-технічною літературою; особливості регіону; консерватизм тощо.

Із власних спостережень

В усі роки існування радянської влади, навіть у такий період найбільшого зросійщення, як 70-80, фактично в усіх сільських школах викладання йшло українською мовою. Закінчивши 8 чи 10 класів сільські діти йшли навчатися в місто: ПТУ, технікум, пед- та мед-училища, інститути, університети. Й ось там у них ніхто й ніколи не запитував про бажання, якою мовою вони хочуть слухати лекції. Найголовніше – ніхто не турбувався, як ці діти, котрі терміни знали українською, будуть вчитися російською. І вони вчилися, і кандидатські та докторські захищали, і професорами та академіками ставали. Парадокс у тому, що дехто саме з цих людей зараз теж, з причин незнання термінів, не може перейти на викладання українською мовою.

Із доповіді на Вченій раді

Думаю, зрозуміло, що кожна людина, яка мріє про державну кар'єру (а ми прагнемо з майбутніми керівниками різних рівнів), має усвідомити – не знаючи державної мови, не можна розраховувати на високу посаду. Сумський державний університет не має права ставити наших студентів у наперед невигідне становище.

Велика увага при запровадженні української мови приділяється ґрунтовному навчально-методичному забезпеченню. Саме виходячи з цього, ми проаналізували літературу, видрукувану в «Різодені». Якщо в 1996 році всього було 174, з яких українськомовних 32 (19%), то в 2000 – 215, із яких 138 (71%) українською мовою. Але це ще не той показник, який нас може задовольнити.

Свідчення належного рівня

У будь-якому вищому навчальному закладі будь-які справи спрямовані так чи інакше на забезпечення належного рівня навчального процесу, бо саме його стан визначає обличчя, особливі риси та прикмети ВНЗ. Всеукраїнська студентська олімпіада покликана, крім усього іншого, дати можливість студентам і їхнім викладачам порівняти свої здобутки з іншими, перевірити «розвідкою», чи справді рівень навчального процесу у них належний. Нашим університетівцям с чим пишатися, адже з року в рік на предметних олімпіадах з різних галузей знань вони постійно займають призові місця. Не став у цьому плані винятком і перший рік третього тисячоліття.

В останні березневі дні на базі Донецького державного технічного університету проведено олімпіаду з психології. Там студент 4 курсу СумДУ Олександр Волік в особистому заліку посів третє місце. А на початку квітня в тому ж вищому навчальному закладі проведені науково-технічна конференція «Сучасні металорізальні системи машинобудування» та олімпіада у галузі «Металорізальні верстати та системи», де студенти СумДУ вибороли кілька призових місць як в основному конкурсі, так і в окремих номінаціях. Зокрема, четвертокурсник Максим Гончаренко в особистому заліку посів друге місце, а четвертокурсник Віталій Петрівний став другим у конкурсі наукових доповідей. Студент же третього курсу Віталій Сайко став бронзовим, якщо вжити спортивну термінологію, призером у конкурсі студентських науково-дослідних робіт.

32 по 4 квітня на базі Харківського державного педагогічного університету проведено олімпіаду з інформатики. Активну участь у ній взяли й наші студенти. Так, другокурсник Ілля Лошнін в особистому заліку посів третє місце.

32 по 4 квітня на базі Харківського державного педагогічного університету проведено олімпіаду з інформатики. Активну участь у ній взяли й наші студенти. Так, другокурсник Ілля Лошнін в особистому заліку посів третє місце.

тому що згідно з Законом України «Про мови» видання навчально-методичної літератури для студентів вищих навчальних закладів усіх рівнів здійснюється тільки українською мовою.

Із власних спостережень

Про те, що рівень людини визначається рівнем володіння мовою, сказано й написано багато. Один із висловів, що дійшов до нас з еллінських часів, звучить так: «Приблизна мова – приблизна людина». І значення не має, яка це мова – англійська, російська, українська, таджицька...

На шевченківському вечорі в літературній вітальні

Із доповіді на Вченій раді

Викликає тривогу той факт, що студенти на перерві, в громадському транспорті, тобто поза навчальною аудиторією, спілкуються переважно російською мовою, в сім'ї – по-різному: російською, українською, «суржижком». Тобто процес самореалізації через мовлення відбувається здебільшого в офіційній сфері. Зовсім недавно стала свідком розмови двох студентів. Один із них до другого звертається українською мовою, а у відповідь – роздратування: мовляв, «ну ти що ваще, російського язика не розумієш, чи що?». Коментарі, як кажуть, зайві.

Більшість не має інтересу до читання українськомовної художньої літератури, періодики. Те, про що застерігали К.Д.Ушинський та О.О.Потебня у своїх працях, присвячених значенню рідної мови в процесі формування особистості дитини, відбулося: міська молодь уникає публічного спілкування українською мовою, випускники сільських шкіл наслідують своїх міських ровесників. Низькою залишається культура публічного мовлення (краса, мелодійність, багатство).

Із власних спостережень

Один відомий журналіст-сумчанин (повірте – один із найосвіченіших журналістів) розповідав, що в купе поїзда випало їхати з

росіянином, який мешкав десь у середній частині Росії і в Україні ніколи загалом не був. Знайшли спільні теми. Зав'язалася бесіда. Звичайно ж, російською мовою. Журналіст-сумчанин почав показувати українські газети. Попутник, пробігши очима кілька абзаців, подікався, якою мовою вони надруковані. Почувши відповідь, що українською, то задав інше запитання: «А якою мовою говорили ви». «Українською» – відповів подивований наш земляк. Росіянин розсміявся і пояснив, що його російська до справжньої російської ніякого відношення не має. Тобто, переважна більшість із нас, хто говорить або російські слова – не говорить російською. І ця думка базується не лише на тій «купейній» розмові – про це говорять фактично всі лінгвісти. Справа дещо в іншому. Послугуючись так званою російською на території України, люди просто прикривають свою безграмотність. Адже безграмотний, слухачи безграмотного, не помічає цього. А те, що з нашої безграмотності сміються справжні знавці російської мови, то це ж така дрібниця. Заговоріть українською, і ми вас побачимо.

Із доповіді на вченій раді

Мовна політика в державі, російськомовний інформаційний простір спричиняється до певної тенденційності у відповідях авторів анкет, а саме – використання двомовності, не форсувати перехід на українську мову викладання в умовах Слобожанщини, дати рік-два на процес адаптації до умов, які складаються в системі освіти України. Вагомим, на мій погляд, є відсутність матеріального стимулювання.

Із власних спостережень

Закон України «Про мови» прийнято більше десяти років тому.

Хто хотів щось зробити в плані українізації, той уже давно все зробив. Навіть по нашому університету багато прикладів цього. Хто не хоче нічого робити, той шукає причини й просить іще подовжити термін.

Із доповіді на вченій раді

Пожвавилась позанавчальна виховна робота з питань поглиблення і розширення сфер вжитку української мови. Плануємо проведення місячників та тижнів української мови, під час яких відбуватимуться літературні вечори, конференції, конкурси газет, на кращого виконавця пісень, виставки національних промислів, свята рідної мови тощо.

В університетській бібліотеці організуються постійнодіючі виставки творів українських письменників, проводяться бесіди, усні журнали, бібліотечні уроки, конкурси.

Із власних спостережень

Процес пропаганди української мови в СумДУ поживався після організації гуманітарного факультету. Активно в цьому напрямі почала працювати кафедра українознавства. Організовано та проведено тижні української мови наприкінці 1999 та 2000 років. Останній із них був напролюд цікавим. В літературній вітальні проведено лінгвістичний конкурс за участю студентів першого курсу. Вразила активність дітей і широкі, не побоююся цього слова, пізнання з літератури та мови. В рамках тижня проведено також конкурс міжфакультетських стіннівок, присвячених українській мові.

Із доповіді на Вченій раді

Хотілося б, щоб і факультет підвищення кваліфікації викладачів робив свій внесок у вироблення позитивного ставлення до української мови викладачів.

І зовсім уже просто: писати державною мовою оголошення біля деканатів, розкласти заняття, заяви, пояснювальні записки.

Вважаю за потрібне наголосити: державна мова – візитна картка держави. Отже, візитна картка нашого університету.

Із власних спостережень

Колись відомий український поет Микола Данько в одному з віршів писав: «Коли я чуто рідну мову, душа – мов скрипка під смичком». Автор порівняв звуки слів зі звуками давнього інструменту – скрипки. Цікаво, чи багато б хто з нас доторкнув чи то найтонші іскри, чи то найскладніші прилади в невмілі руки? То може й рідну мову не варто довіряти невмілим вустам...

Матеріал підготував Володимир САДІВНИЧИЙ.

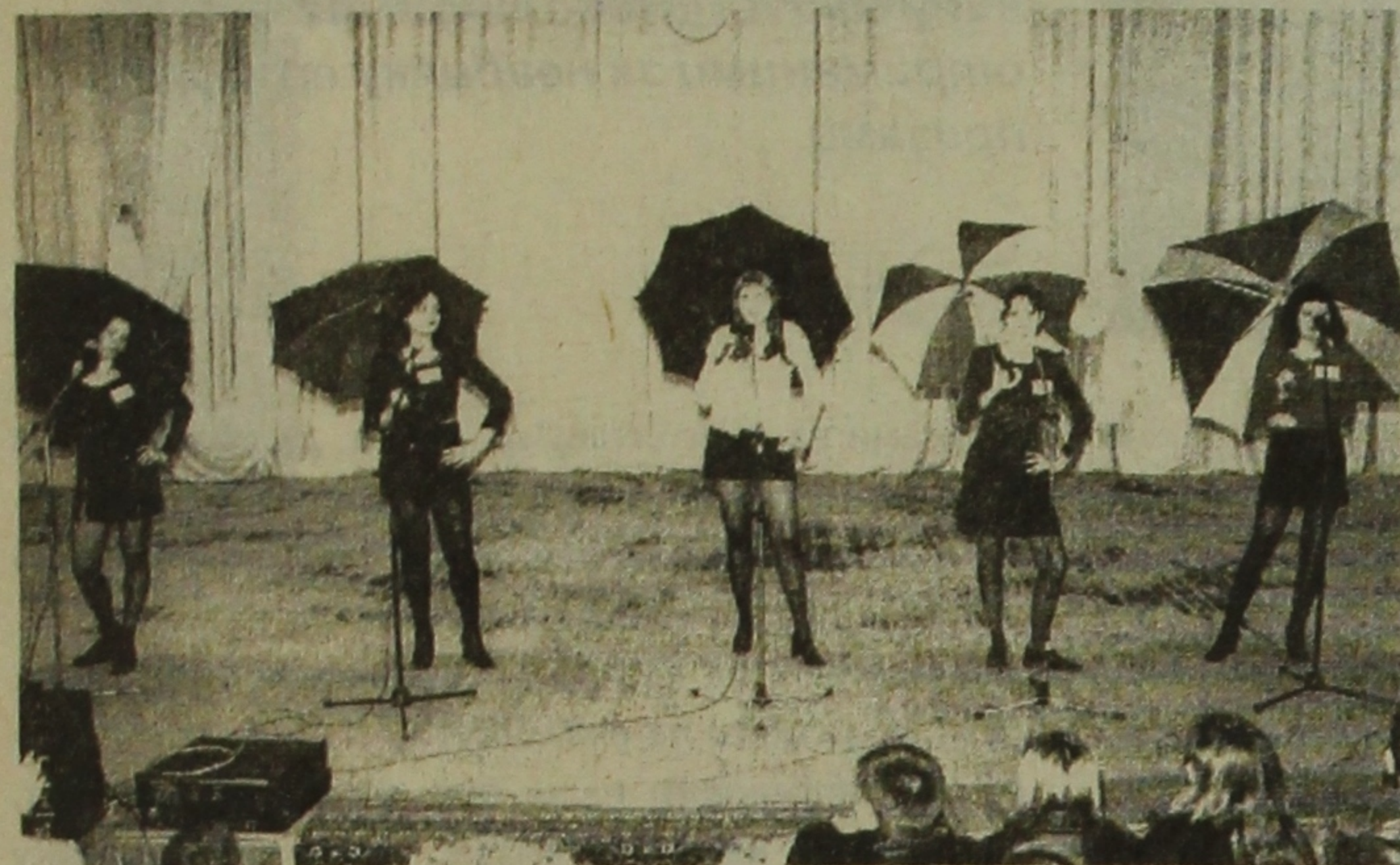
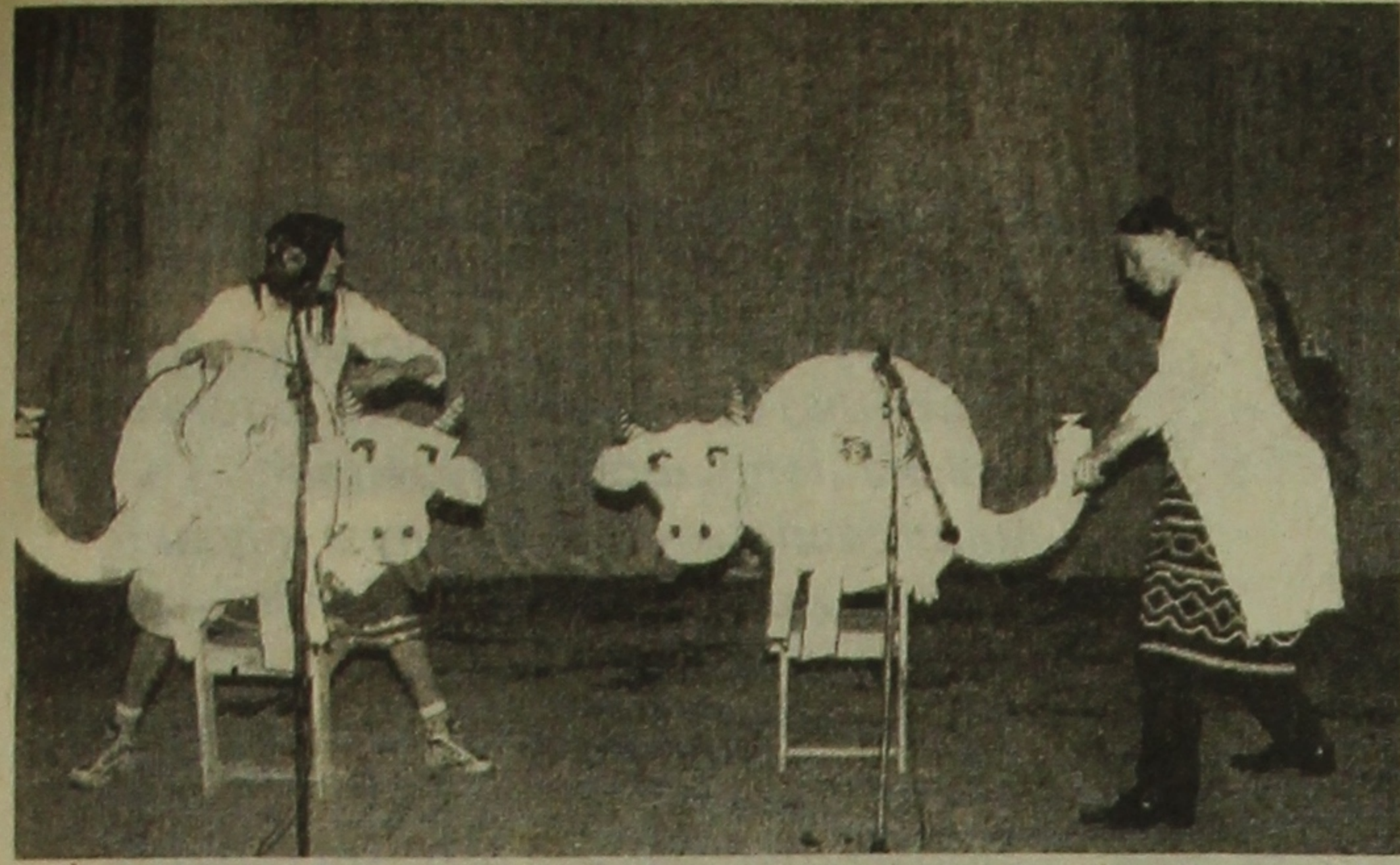
му заліку учень машколеджу Олександр Лебідь посів друге місце.

Кафедра ТМБ поздоровляє членів команди з перемогою та бажає їм успіхів у навчанні й роботі.

На знімку: команда переможець. Справа наліво: студент Д.Голдун, зав. кафедри ТМБ О.У.Захаркін, студенти В.Кушко, М.Охріменко, А.Одинцов, ас.каф. ТМБ М.Ю.Думанчук.

Весна іде. Боротьба триває. Наші університетівці продовжують займати призові місця. Так, на олімпіаді з «Хірургії» майбутній лікар, студентка медфаку Марина Веремєва стала переможцем. На олімпіаді з «Теорії машин та механізмів» Олександр Холод посів друге місце, а на олімпіаді з «Основ екології та охорони навколишнього середовища» наші студенти вибороли третє загальнокомандне місце, а в особистому заліку третьою була майбутній інженер-еколог Надія Матвієнко. Також у трійку призерів на олімпіаді з «Інформаційних систем у менеджменті» ввійшов Андрій Попрушко. Віримо й сподіваємось, що всі ці здобутки не останні в цьому році.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ О.В.МАСЛЯКОВУ

Шановний Олександр Васильовичу!

З вітанням до Вас студентка СумДУ. Дуже люблю Вашу передачу, але, окрім того, ще й наш КВіК. Винайшла навіть формулу успіху на КВіКівській сцені: (закоренілий КВіКівці + талановитий свіжачок з першого курсу) x Жарти (скачані з Internet + власні) x Музика (гарна + якісна) – Незугарності (жарти про «кольорових» + наркотики) / вдалі танці + 700xЗакоханий вчитель = перемога!

Але пишу Вам не для того, аби поділитися своїми важливими для усього людства відкриттями в душі чеховських персонажів («Письмо соседу» – читали?), а щоб переконати: давно вже пора виводити на міжнародну орбіту Кубок СумДУ. Думаєте, не той клас? Аби стали свідком наших КВіКівських змагань, так би не подумали. Ще те видовище! Найбільший попит був на людей у плямистому (я не про долматинців): у військовій формі, окрім артяги, хизувались гумфакі-

в повітрі одразу ж після початку їх виступу. Заводна музика миттєво завела зал, відчуття присутності лідера загострилося від терпужних і доречних жартів, хоча деякі з них були, як говорять у Вас в Росії, «не першої свіжести». Компанія, що виробляє «Круглу радість із жуйкою всередині – Chupa Chups», просто зобов'язана виплатити гонорар цій команді за безкоштовну рекламу. Це ж треба додуматись: Chupa Chups – колобок під час шлюбного періоду! Почесне перше місце!

Економічний. (Якщо дивились фільм «В джазе тільки девушки», то зрозумієте, про що йдеться). Чого-чого, а жіночої команди КВіК в історії нашого універу ще не траплялось. Відповідна і назва: «Територія Е». Чому «Е»? А щоб ніхто не второпав! Дівчата були добре екіпіровані: проти холоднокровних чоловічих поглядів – коротенькими спідницями, а проти негоди – парасольками. Але економ виявився занадто економним на жарти. Як наслідок – II місце (з кінця).

Інженерний. На мій погляд, їх домашнє завдання діяло, як «Віагра» (не плутати з безголосною вокальною групою). Принаймні, зал аплодував стоячи. Хоча імпровізація виглядала з усіх щілин нашвидкуруч зробленого сценарію, чогось більш оригінального давньенько не зустрічала. Пригадуєте забойний хіт Sorpo, тобто Захара – «Подмосковные вечера»? А чого варті бабульки з «надувними» коровами, а реклама підодіальників! Ні, що не кажіть, а команда інженерів – звучить гордо! Третє місце (з кінця).

Медичний. (Одразу ж зрозуміла, що люди в білих халатах обчиталися «Фауста» Гете). Так, виступ гарний, але привітання вочевидь вийшло за межі нормативних 7-8 хвилин. Особисто від себе виношу подяку цій команді за правдиве зображення апендикса. Ми тут, в метрополії, думали, що вони там, в глибинці, слухають лише Зікіну, а виявляється – знають і останні західні новинки. Та все рівно – I місце (з кінця).

Механіко-математичний. Як завжди, модно і стильно. Оригінальне привітання – «назад в майбутнє» (вони це розуміють буквально, як «вперед в Америку»), якісне виконання пісень, смішні жарти (були б іще смішніші, аби не читала їх в «Теленеділі»). Отже – II місце (не з кінця).

Фізико-технічний (люди в чорному). Зробила висновок, що вчать тут виключно актори, бо в кого тільки вони не перевтілювались! Згадали навіть Чапаєва... Коронний номер фізтехівців – чхання в стилі «Основного інстинкту». Місце – відповідне.

Можна поставити б і крапку. Але є ще декілька подяк від бажаючих. Гуманітарному – за гарний спосіб знайомства на ретродіскотеці. Мехмату – як знавцям у галузі знань про штучне дихання комп'ютерів: «Вдих-Віндовс». Економому – за знайомство з такими цікавими словами, як маркетинг, франчайзинг і лізинг. Інженерному – за особливості грудної клітки корови.

I насамкінець – дещо про власність: ось, власне, і все. Вітання з Сум усім іншим!

Ірина ТАТАРЕНКО,
студентка групи М-92.

НА СВІТЛИНАХ: так представляли себе
КВіКівці СумДУ зразка 2001.
Фото Олександра КОРОЛЬКОВА.

вці й медфаківці. Не обійшлося й без традиційного Штирлиця, й про трьох мушкетерів не забули (у виконанні фізтеху). Усім (а може, й ні) сподобалось, як свій камінь у ректоратівський город запустив економ. Аби нікого не образити, розкажу про команди по алфавіту.

ВІА (військовий інститут артилерії). Переконала: переглянувши цей виступ, талановитий режисер написав би продовження епатажного трилера «Максим Перепелица і К⁰-II». Хлопці, безумовно, працювали з душею, згадали навіть про важку політичну ситуацію в країні. Рішенням журі поставлені вартувати почесне III місце.

Гуманітарний факультет. Дух перемоги з'явився

І ПОРАЗКИ БУВАЮТЬ КОРИСНИМИ

А все починалось так гарно... Напередодні Першоквітня, тобто Дня гумору, наші квіквіці у півфіналі перемогли команди одразу двох академій – Української академії банківської справи (УАБС) та Міжрегіональної управління персоналом (МАУП). Під час конкурсу «Привітання» усі команди намагалися показати щось таке оригінальне, та найоригінальнішими виявилися все ж таки наші університетівці, що втілювалося не тільки у високих балах, а й у морі глядацьких овацій. «Розминка», якщо чесно, взагалі не дуже вдалася. Чомусь найбільш за все запам'яталося, як падав хлопчина з Банківської... Бідолашний! Падати довелося аж 4 рази! Зала очікувала чогось надзвичайного від Захара, а він скромно, без акробатичних трюків, вийшов, і не менш скромно мовив: «У вас щось упало...»

До конкурсу СТЕМ, судячи з усього, у нас іще не дуже звикли. МАУП проспівала дитячу пісеньку з хлопчиком-«тормозом», УАБС чогось там домагалася від гітари, хітом же команди універу став «дідусь», котрий постійно здригався в конвульсіях, на тлі яких демонструвалася інструкція з безпеки життєдіяльності.

Так звана «домашка». Особливо тут було помітно, що МАУП у конкурсі веселих та кмітливих тільки дебютує. Хоча, поза всяким сумнівом, жіночій половині зали не могло не сподобатися

те, що чоловіки-управлінці, виявляється, жіноцтво обожають... УАБС екранізувала незабутнього «Гамлета», який ставиться до жіноцтва доволі неоднозначно. Виглядала ж екранізація, як-то кажуть, шикарно, бо зіграна з належним артистизмом. Виступ універу був такою собі «збірною солянкою». Той же «дідусь у конвульсіях» продемонстрував зйомки програм телебачення. Був тут і перший мехматівський мільйон, і «Програма з життя села інженерів», і знаменитий «Колобок у шлюбний період».

Загальна перемога наших КВіКівців ні в кого з присутніх не викликала ні сумнівів, ні претензій. Перевага в чотири бали про щось та говорить. А більше про те, що новоявленим вищим навчальним закладам іще далеко до веселого та кмітливого «політеху».

Але в фіналі чекав на нашу команду суперник більш досвідчений, також не з юних, і щодо веселості та кмітливості – з неабияким стажем. Це – педагогічний університет. Тобто було чого остерігатися. На жаль, перестороги виправдалися: наші програли. В рівній боротьбі, за мінімальною кількістю балів, але програли. Робити аналіз: чому та як, не берусь. Гра є гра. Постійних переможців у будь-яких змаганнях не буває. КВіКівські – не виняток. Хоча той факт, що друге місце сприймається в нашому університеті як поразка, говорить, передусім, про високу планку традицій цих змагань. Так, наше студентство і наш професорсько-викладацький склад звикли до перемог, але й поразка може стати корисною, якщо не драматизувати ситуацію, а зробити з неї належні висновки та підготуватися до реваншу. І підготуватися так, аби ніякі випадковості (в тому числі й некомпетентність журі) не стали перешкодами на шляху до перемоги. А вона обов'язково буде. В майбутньому.

Юлія ОПАНАСЮК, студентка економфаку.

ЦІКАВА ІДЕЯ

Літературна вітальня університетської бібліотеки спільно з редакцією газети «Резонанс» провели презентацію трьох номерів альманаху «Тороки» (книги в книзі), які протягом останніх років виходили у видавництві, що діє в Сумах при мистецькому центрі «Собор». Практично в кожному з номерів представлені твори авторів, котрі навчаються в тому чи іншому навчальному закладі. На жаль, жодного зі студентів СумДУ в цьому досить популярному на Сумщині (і не тільки) виданні не представлено. А здібні до літературної творчості сили в нашому університеті є, що і підтвердив поетичний конкурс, проведений під час презентації. В ньому брали участь Артем Волк (ПМ-01), Андрій Моїсеєнко (І-01), Андрій Сичов (М-01), Марина Фулєрова (М-01), Олександр Дмитренко (І-06), Світлана Сабадаш (визнана переможцем конкурсу), інші студенти.

Про те, як здійснюється робота над цим виданням, розповіли присутнім члени його редакторського колективу, а зі своїми поетичними доробками ознайомили член Спілки письменників України Андрій Поляков і член обласного літературного об'єднання Ніна Лимар, котрі були авторами ще першого випуску «Тороків». Доцент кафедри економіки О.С.Телетов – також автор цього видання – прочитав вірші, що увійшли до збірки, яку він збирається незабаром видати друком.

Зустріч показала, що в нашому університеті є творчі особистості, які б могли стати авторами чергових випусків альманаху, або ж одного з них, спеціально присвяченого літературній творчості студентів та співробітників СумДУ. Принаймні усі присутні на зустрічі таку ідею підтримали. Хочеться вірити, що керівництво нашого вузу піде назустріч і надасть потрібну для цього фінансову підтримку. В такому разі могло б з'явитися цікаве і оригінальне не лише за змістом, а й взагалі за фактом своєї появи видання, якого не має жоден вуз Сумщини.

Алла НЕВОЛІНА.

З ТВОРИВ УЧАСНИКІВ ПОЕТИЧНОГО
КОНКУРСУ:

NERWUS PROBANDI (РЕШАЮЩИЙ АРГУМЕНТ)

Привычка все переводить в монеты
Затмила все души порывы,
И пусть кричат до хрипоты поэты –
Немного из чувств остались живы.

Извечные слова «цена» и «стоит»
Сопровождают нас повсюду.
Что полюбить, что дом построишь –
Одну и ту же вы берете ссуду.

Но долг отдать придется вскоре
И ваш Гобсек придет за ним –
Застынет прошлое в немом укор
И станет ясно, что исход един.

Остатки счастья и ломбард не примет,
Отныне в долг банкроту не дадут,
Ваш кредитор вас не покинет,
И с молотка все чувства продадут.

Тогда обрывки старых документов
Вдруг превратятся в миражи
И вы без лишних сантиментов
Возьмете займы у души.

АРТЕМ ВОЛК,
студент ПМ-01

Візит почесних гостей

Нещодавно до нашого університету завітав народний депутат України, заступник голови партії регіонів Володимир Семиноженко. Після екскурсії по СумДУ він зустрівся зі студентами в актовій залі. Спілкування виявилось досить цікавим. Спочатку гість ознайомив зі своїми поглядами, на що студенти відгукнулися запитаннями. Десятки папірців попрямували до трибуни, очікуючи відповіді. Багато запитань стосувалося відставки Кабінету Міністрів. Семиноженко негативно оцінив дії уряду, назвавши його таким, що працює на проїдання а не на перспективу. На жаль, студенти не мали можливості висловити свою думку з цього приводу. Цікавився зал і наболілою проблемою про платне відпрацювання занять. Але гість виявився в цьому плані необізнаним. Натомість він приділив значну увагу питанням кредитування освіти, позитивно оцінивши таку перспективу. Фінансування різних проектів аспірантів, студентів та викладачів заради їх реалізації це, звісно, чудово. Та чи реальна така перспектива?

Прозвучали запитання й особистого характеру. Ми дізналися, що Семиноженко чудово малює та співає, займається бігом і тенісом. Крім того,

Згадав ветеран

ЦЯ ПІСНЯ – ПРО МЕНЕ

В одній із пісень, відомих усім представникам старших поколінь, є такі рядки: «Шел мальчишке в ту пору восемнадцатый год». Так от, це якраз про мене. Це я в неповних 18 років і після бою лишився живим один із не багатьох, і до своїх із ворожого тилу вночі пробрався, і доводив потім, що я не чужий, а ще – у списках пропавших безвісти довелось побувати...

Берегла ж мене, скоріш за все, молитва матері моєї, Харитини, котра, проводжаючи сина до армії, подарувала йому іконку і побажала головного: аби повернувся додому живий. Проводжала ж вона у вересні 1943, коли виповнилось мені 17 років 10 місяців. Був зарахований у 764 стрілецький полк 232-ї стрілецької дивізії, де й прийняв присягу, отримавши шинель без хлястика, гвинтівку та дві пачки патронів. Окрім цього, отримав ще кілька слухних порад від бувалого бійця, одна з яких: «Ніколи не знаходитися під час бою вкупі». Через два дні після присяги був уже на передовій. Звільняв такі населені пункти Сумщини, як

Штепівка, Руде, Берестівка, Липова Долина, Перехрестівка... Горіли села, горіли поля з незібраними врожайми, горіли ферми. Іноді докільля здавалося пекельним маревом.

Тринадцятого вересня при звільненні села Великі Греблі мене поранило. Командир перев'язав і відправив у санроту. Через два тижні рана загоїлась. Знову передова.

29 вересня переправили нас через Дніпро в районі села Григорівка. Вели бій за дніпровськими кручами в чистому полі. Тримали оборону. А ворог насадив усе впертіше, все відчайдушніше. Потім з'ясувалось, що основні сили нашої частини перекинули під Київ, а невелику групу, до складу якої потрапив і я, лишили для прикриття. Вже третью жовтня лишилося нас усього 5 бійців. Шукаючи вигіднішої позиції, втратили ще трьох. Невдовзі окоп, де ховалися, накрило снарядом і мій товариш загинув. Що робити далі? – розмірковував на самоті. Коли це на правому фланзі вгледів ще одного нашого бійця, який сказав, що фронт

Досить несподіваний, цікавий і корисний конкурс провела університетська бібліотека: його учасники демонстрували свою обізнаність щодо лауреатів найпрестижнішої в галузі науки і мистецтва премії – Нобелівської. На світліні нашого фотокореспондента: студентські лауреати конкурсу про всевітньо відомих лауреатів разом з його ведучою А.П.Неволоїною та отриманими за неабияку ерудицію призами.

захоплюється музикою та записами власного співу на диски, для власного ж таки задоволення. Зізнаюсь, що всі ми йому трохи позаздрили, бо в університеті подібної апаратури чомусь ще немає. Скаржився пан Семиноженко й на те, що йому набридла участь у політичних баталіях.

Багато запитань так і залишилися на папері, не діждавшись відповіді, але наш гість пообіцяв забрати їх з собою та розглянути.

Зрозуміло, що час у нашого поважного гостя був досить обмеженим, однак він не міг не прийти на конкурс краси в СумДУ. Зрозуміло, що таку поважну особу тут же проголосили головою журі. Наші красуні від нього почули багато компліментів на свою адресу й надовго запам'ятали його верховнорадівсько-політичну усмішку.

Останнім акордом у візиті столичного гостя до нашого університету стала дискотека в молодіжному центрі «Романтика», запрошення на яку студенти отримували в обмін на якісь важливі анкети. На тій же дискотечі Володимир Семиноженко і проголосив прощальну промову, з'явившись у розпалі програми зі своєю секретаркою. Всі ми йому вдячні за надану можливість потанцювати під рокерольну музику. Мабуть його улюблену.

Цариця Вікторія.

справа відкритий, бо там нікого з наших живих не лишилося. Пішли з ним на звуки перестрілки, вліво. Метрів через 700-800 потрапили в окопи до наших. Стомлений, я міцно заснув. А тим часом наші бійці відійшли десь на кілометр – про мене просто забули. Знову один пішов на звуки перестрілки. Втрапив до своїх, обколмпався, а вранці нас обстріляли з літаків, після чого почався вже наземний наступ ворога, який ми й відбили.

Плацдарм, на якому все це відбувалося, з трьох сторін був оточений ворогом, а з четвертого – свим Дніпром. Мене знову тяжко поранило. Сталося це 4 жовтня 1943. Там же, на березі Дніпра, у сосняку мене прооперували в польовому шпиталі, підготовували шипшиною, без цілющих сил якої навряд би чи й вижив.

З госпіталю направили в село Еркавці, а потім – Пирятин, Суми, Вологда і Ленінград, з якого шойно зняли блокаду...

На цьому і закінчу свою розповідь про бойовий шлях Україною. Розповідь – невеличка. Але ж із маленького складається все, що є у всесвіті. Так само складалася і наша перемога.

Григорій УСТИМЕНКО,
колишній співробітник СумДУ.

Весняне оновлення природи завжди викликає в людини (якщо вона людина не лише зовнішньо) бажання навести порядок і в оточуючому її середовищі: на власному подвір'ї, дачі тощо. «Душа вимагає чистоти», — говорить народна мудрість. Ще й тому досить активно відгукнулися наші університетці на заклик привести в належний вигляд територію свого навчального закладу. Отож разом з природою змін на краще – завдяки дбайливим і працьовитим рукам людей – зазнало і університетське докільля. На фото О.Королькова: фрагменти весняного оновлення СумДУ.

«РЕЗОНАНС»

газета Сумського державного університету

«REZONANCE»

the newspaper of Sumy State University

Реєстраційне свідоцтво СМ №020.

Редакція не завжди поділяє думку авторів

Перший номер газети вийшов у світ 29 жовтня 1991 року
Обсяг – 1 друкований аркуш, приведений до 4-х полос форматом А-3.
Газету набрано та зверстано в Сумському державному університеті
(м.Суми, вул. Римського-Корсакова, 2),
віддруковано офсетним способом у друкарні ПВКФ «Видавництво Мак-Ден»
(м.Суми, вул. Тополянська, 16).

Наклад 1000 пр.

Замовлення 219

Редактор Володимир Садівничий

Адреса редакції:
м.Суми, вул. Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімната 406.
Телефон 392-397.